



Viggo Jacobsen

Fhv. dansk præst og provst for

Dansk Kirke i Sydslesvig.

Vikarpræst i Aalborg Østre Provsti.

# Fredsllys-budskabet 2024

Viggo Jacobsen



**Fredelig fremtid i en broget verden**

## Fredelig fremtid i en broget verden.

Med Bibelen beriges vi gennem mange stærke og opløftende handlinger og ord til livet, til fællesskabet, både det store og det lille. Et af de kapitler jeg igen og igen vender tilbage til, er Apostlen Paulus' kapitel 13 i Første Korintherbrev. Er det længe siden, du har læst det, så giv dig selv en gave og genlæs det.

Paulus runder kapitlet af med ordene: "Så bliver da tro, håb og kærlighed, disse tre. Men størst af dem er kærligheden".

Vi er i vore fællesskaber nogenlunde gode til at tale om hhv. skrive om kærligheden og om troen; mens håbet får ikke helt så megen plads.

Men håbet skal også betones og forkyndes, og Fredslyset er i den grad håbets lys, et lys, der vidner om muligheden for en fredelig fremtid i en broget verden.

Vi oplever desværre, at der rundt omkring på kloden er talrige livsødelæggende katastrofer, kriser, konflikter og undertrykkende regimer. Utallige mennesker er på flugt, og vi kan ikke se en ende på flygtningestrømmen.

Vi har Ruslands krigsførelse mod Ukraine tættest på, og konflikten Israel/Palæstina påvirker også helt ind i vore sammenhænge.

Noget af det jeg husker tydeligt, da jeg skulle begynde i en splinterny centralskole i 5. klasse, var en historietime, hvor læreren pegede på Israel og Palæstina og kaldte området en "krudttønde". Det er altså mange år siden, jeg gik i 5. klasse, og tænk på, hvor håbløs situationen stadigvæk er, og hvor langt væk perspektivet for, ja bare tanken om fredelig sameksistens og gensidig respekt er.

Som én der er opvokset i Sønderjylland og kender til den barske dansk-tyske historie i grænselandet, og som én, der har haft det meste af sit voksenliv i arbejdet for og samarbejdet med dansksindede sydslesvigere, ja, så ved jeg, hvor ufredelig sameksistensen kan være, og hvor undertrykkende magtrelationer kan være.

Men jeg har også fået lov til at opleve, hvordan udviklingen kan medføre fred, frihed, gensidig respekt og konstruktiv sameksistens, ja ligefrem medføre en holdning i fællesskabet, der betoner, at vi kan styrke hinanden, ved at gøre noget sammen.

Håbet om muligheden for en fredelig sameksistens har igen og igen skubbet mennesker i rigtig retning. Håbet har givet nye kræfter og gjort, at man har kunnet se igennem konflikter, og parret med troen og kærligheden, så har håbet bevirket, at man så og fortsat ser menneskene på den anden side.

Håbløsheden fik heldigvis aldrig det sidste ord i Sydslesvig, og hvor har jeg ønsket mange gange, at udviklingen i grænselandet bare sådan kunne "eksporteres". Men hvad er det, vi oplever andre steder?

Ja, hvad sker der i en befolkning i et land som Israel, der er omgivet af lande, der dybest set vil landets opløsning og udslettelse? Der bygges fjendebillede op, som i den grad genfremkalder den stærkeste foragt i retning af naboen ved den mindste uro.

Og hvad sker der i en befolkning i et landområde som Palæstina, som ikke ser muligheder for og ikke længere tør håbe på en udvikling i retning af selvstændighed, endsige en positiv, respektfuld og menneskeværdig udvikling? Ja, uden håb kaster man sig i armene på despoter, der gennem deres retorik og fjendebillede slukker endog den sidste glød fra håbets lys. Alt for stærke kræfter trækker i hver deres retning. Mennesker kommer i klemme, og deres tilværelse smadres.

Konflikten synes uløselig; men Fredslyset fra Betlehem betoner, at vi aldrig må opgive håbet om en konstruktiv sameksistens og fredelig fremtid for alle i en broget verden. Håbet kan oplyse den smalle sti, der på et tidspunkt udvider sig og bliver fredens vej.

Vi kan alle bidrage til en fredelig fremtid ved at forkynde og leve håbet ud. Vi kan endda bidrage ved at forlange af vore politikere, når de rådgiver i en konflikt og træffer afgørelser om støtte, at de er så modige, at de spørger: "Hvad er der for modparten at håbe på med henblik på en langvarig menneskeværdig løsning"?

Paulus skrev de eviggyldige ord: "Så bliver da tro, håb og kærlighed, disse tre. Men størst af dem er kærligheden". Sådan er det, fordi kærligheden er bærende i både troen og håbet. Gid vi aldrig bliver trætte af at tale om, bidrage til, tro på og håbe på en fredelig fremtid i en broget verden for alle!

Hjertelig hilsen  
Viggo Jacobsen